

ATATÜRKÇÜLÜKTEN ÖDÜN VERMEK ÇAĞDAŞLAŞMaktan VAZGEÇMEKTİR.

Prof. Dr. Hurşit ERTUĞRUL *

Yirminci yüzyıl, bağımsızlığın, devrimlerin, mazlum ulusların uyanışlarının ve kurtuluş yolunu arayışlarının yüzyılıdır. Değerli eğitimci Rauf İnan'ın da belirttiği gibi sömürge olmuş ülkelere bu kurtuluş çağını Büyük Türk Devrimi ve onun önderi Yüce Atatürk açmıştır.

Dünya milletleri tarafından saygı ile anılan, rehber olarak tartışmasız kabullenilen, bu büyük Lider'e bu büyük insan'a ne acıdır ki son zamanlarda haksız ve acımasız saldırılarda bulunmaktadır. Geçmişin çok çabuk unutulduğu bu günlerde insanlarımız, birçok gerçeği gözardı etme eğiliminde görünmekte, geçmişte 1980 öncesindeki - bana dokunulmasın da ne olursa olsun - düşüncesinin yanlış olduğunu idrâk edememekte, en büyük zararın Ulusa, Ülkeye ve yine kendilerine geleceğini akıllarına getirmek istememektedirler.

Geçmişte olduğu gibi Atatürkçü olduğunu söyleyenlerin birçoğu bugün de yıkıcı propagandalar karşısında ya seyircidirler, ya etkisizdirler, ya da ilke ve inkılaplara sahip çıkmaktan çeşitli nedenlerle kaçınmaktadırlar. Kısacası samimi Atatürkçülerin çokcası suskundur.

Bazıları da Ali Naili Erdem'in dediği gibi karanlık maksatlarını gerçekleştirmek için Atatürkçü görünme taktikindedirler. Faşisti, komünisti, kozmopoliti, bölücüsü, gericisi, işbirlikçisi, teslimiyetçisi, işlerine yaradığı ölçüde Atatürkçüdür. Modernleşmeye düşman olanlar da zaten aynı yolun yolcusudurlar. Tam bir istismarcılık ortamı yaratılmaktadır.

* Atatürk Üniversitesi Rektörü

Halbuki Atatürkçülüğün özünde istismarcılığa yer yoktur. Atatürkçülük evrensel yapısıyla millî bütünlüğe, barışa ve geleceğe yönelik bir çağdaşlaşma hareketidir.

Atatürk çağdaşlaşmayı kendinden sonra da devam edecek şekilde temellendirmiştir. Atatürkçülük her çağda çağdaş olmanın yol ve yöntemidir. Türk Ulusuna gösterilen hedef ise çağın üstünde olmaktır. Atatürk'ün getirdiği düşünce sistemi ile çağın çok ilerisinde olduğu ve en iyi çağdaşlaşma modelini verdiği bir gerçektir.

Atatürk İnkılâbı, toplumumuzun hem rönesans, hem de hümanizm hareketidir. Bu hareketin; akılcı ve insancıl değerlere dayanan ve zihin özgürlüğü ile insan onurundan esinlenen akılcı, lâik ve hümanist bir ahlâk ve zihniyeti gerektirdiği muhakkaktır.

Daima daha güçlü, daha medenî ve daha müreffeh bir Türkiye'yi öngören Atatürkçü çağdaşlaşma ve onun zihniyeti; uygarlık ve refaha, millî birlik ve beraberliğe, barışa ve insanlığa yöneliktir. Bu nitelikleri ile de hem millî, hem de evrenselidir.

Atatürk'ün birleştirici, toplayıcı, yüceltici, barışçı çağdaş ve medenî milliyetçilik anlayışı, bugün de millî beraberlik ve bütünlüğümüzü her türlü saldırıya karşı korumak ve Atatürkçülüğe aykırı çeşitli totaliter ideolojiler karşısında ve başka milletlerle ilişkilerimizde doğru yolu bulmak için sağlam bir rehberdir.

Atatürkçülükte lâiklik, çağdaşlaşmanın ve demokratik cumhuriyetin garantisidir. Lâiklik, çağdaş medeniyete varmanın teminatıdır.

Atatürk devlet idaresinde bütün yasaların, nizamların ve usullerin din kurallarına değil, bilimsel esaslara ve en ileri teknolojiye, yurt ile dünya ihtiyaçlarına göre düzenlenmesini ve tatbik edilmesini öngörmüştür. Böylece bilimsel esaslar ve modern teknoloji, yaygın ve etkili bir biçimde kullanılarak, Türk Toplumundaki bütün müesseselerin çağın gereklerine uygun olarak değişip gerçekleştirmeleri sağlanmıştır.

Hal böyleyken yüce Atatürk'e ve onun ilke ve inkılâplarına karşı sürdürülen faaliyetler üzerinde derinlemesine düşünmek gerekir, Atatürkçüyüm diyenlerin süskunluktan ve rehavetten kendilerini kurtarmalarının, uyanmalarının zamanının çoktan geldiğinin bilinmesi gerekir. Ve yine "aşırıları bitişirler" diye bir sözün var olduğu unutulmamalıdır.

Gerçekten de aşırıların birleştikleri noktalar çoktur. Aşırı sağ ve aşırı sol iyi incelenirse, her iki akımın softalarının birçok noktalarda birleştikleri görülür. İkisi de batıya karşıdır. İkisi de ayrı ayrı açılardan Atatürk'e diş biler. Biri milleti gâvurlaştırdı diyerek Atatürk'e diş biler, öteki hazır fırsat çıkmışken batıdan ayırıp bazı katı kalıplarla yönetilen doğu cephesine katmadı diye. Biri gâvurun ! herşeyine karşı olduğu için yabancı kaynaklı kitapların okunmasına kızar, öteki kültür emperyalizmini önlediği için.

İkisi de milliyetçi gösterirler kendilerini. İkisi de sözde halkçıdır. Ama hiç bir zaman ulusun ve halkın açısından bakmazlar sorunlara. Dünya görüşleri ulusal çıkarlar açısından iyice düşünlüp yerine oturtulmuş bir görüş değildir.

Her ikisi de çıkarları bahis konusu olduğundan yurt içi ve yurt dışı her türlü kaynaktan yararlanmayı ihmal etmezler.

Asıl kötüsü, bu iki aşırılık durmadan karşı aşırılığı kuşkırtıp geliştirir ve güçlendirir. Daha kötüsü, aşırı cephelerin gücü ve tehlikesi arttıkça bir yandan çağdaş uygarlığa bir yandan da özgürlüğe bağlı pek çok ılımlı kişiler diğer karşı aşırı cepheye zorla itilir. Tehlike büyüdükçe bu akımda hızlanır.

Ülkemizin, ulusumuzun hatta tüm insanlığın yararına olmayan aşırı solun ve aşırı sağın, hangi cephede yer almış olursa olsun her çeşit bagnaş görüşün çarpık fikirlerinin, çağdaş Atatürkçülüğün karşısında çok yetersiz kalabileceği unutulmayarak, Atatürkçü düşünce sisteminin etrafında birleşmenin gerekliliği zihinlerde iyice yer ettirilmelidir. Artık iyi bir organizasyona ihtiyaç vardır. Atatürk'ü ve Atatürkçülüğü iyi bilen, iyi anlatabilen, iyi hazmettirebilen kişilere, iyi bir uygulama yöntemine, çalışabilir bir sisteme gerek duyulmaktadır. Devlet tüm kurumları ile ödün vermeden bu yolda en üst düzeyde çaba göstermelidir. Ulusun ve Ülkenin bekasının, toplumun düzen ve huzurunun bu yolda ödünsüz atılımlarla sağlanabileceği akıldan çıkarılmamalıdır.

Bugüne kadar geçirdiğimiz deneyimler bize, devletimizin bekasının ve ulusumuzun mutluluğunun herşeyden önce Türk Gençliğinin benimseyeceği değer kavramlarına ve sosyal yönelişlere bağlı olduğunu göstermiştir. Bu konuda en büyük rehberimiz ve güvencemiz muhakkak ki yeryüzünde pek az toplumun sahip olduğu büyük ve engin tarihi tecrübelerimiz ve Ulusumuzun şaşmaz sağduyusu olmalıdır. Bu nedenledir ki; Ulusumuzdaki

büyük Atatürk sevgisinden, Atatürk sezgi ve inanmışlığından en küçük bir kuşku duymak istemiyoruz. Tek kelime ile "Atatürkçülük" diye ifade edilen bu duygu, sevgi ve sosyal kavramlar sistemi, bugün Türk toplumunun en güçlü ve en sağlam sosyal dinamizmin kaynağıdır. Bu da bizim en büyük şansımızdır. Değerini iyi korumamız, iyi bilmemiz gerekir. Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak istiyorsak Atatürkçü yolda ödünsüz ilerlememiz şarttır. Başka bir deyişle; Atatürkçülük'ten ödün vermek demek, çağdaşlaşmaktan vazgeçmek demektir.